

**ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ ВДОСКОНАЛЕНОЇ МОДЕЛІ
ПРИВЕДЕННЯ РІЗНОЧАСОВИХ ВИТРАТ
ДО ЄДИНОГО МОМЕНТУ ЧАСУ**

Тіміргалєєва Р.Р., Грішин І.Ю., Лук'янова О.Ю.

Республіканський вищий навчальний заклад

«Кримський гуманітарний університет»,

м. Ялта

Вдосконалена модель витрат з кінцевим часом може бути пов'язана з реальними ситуаціями, які мають місце при економічному аналізі процесу виробництва продукції. У доповіді розглянуті деякі найбільш типові з них.

Нехай на підприємство поставлено промисловістю зразок техніки для виробничих цілей. Тоді величина K_0 є не що інше, як оптова ціна цього зразка. При необхідності сюди необхідно додати витрати на транспортування, монтаж.

Потім підприємство щорічно виробляє витрати на експлуатацію. Для спрощення будемо вважати їх постійними по роках і рівними C .

Ці витрати будуть мати місце лише протягом строку експлуатації T_3 , тобто $T = T_3$. А протягом цього терміну буде відбуватися знос зразка техніки, який і виражається співвідношенням

$$A = K_0 \frac{E_H}{(1 + E_H)^T - 1}, \quad (3)$$

де E_H – нормативний коефіцієнт ефективності.

Розглянутий показник може бути названий витратою ресурсу зразка техніки або амортизацією.

Нехай побудовано підприємство для виробництва якоїсь продукції. На його будівництво вкладено кошти K_0 . Потім для випуску продукції щорічно витрачаються кошти в обсязі C . Це фактично собівартість продукції, що випущено за рік (без урахування амортизації основних фондів, так як ці кошти не сплачуються реально). Ці витрати також будуть мати місце протягом часу T поки не зносяться машини, устаткування і т.п. Знос цих засобів (основних фондів) відображається величиною (3).

Для того щоб після закінчення терміну T , коли основні фонди повністю зносяться, і їх можна було б замінити новими, необхідно щорічно відкладати A коштів (виробляти амортизаційні відрахування). Однак якщо їх не тримати "без діла" весь цей час, а використовувати «активно», то тоді вони з урахуванням фактору часу в році T складуть рівно суму K_0 .

Таку величину можна назвати відрахуваннями на реновацію (повне відновлення), а $\frac{E_H}{(1 + E_H)^T - 1} = P$ – нормою амортизаційних відрахувань. Ці

відрахування включаються до складу собівартості продукції, що випускається, тому вираз для приведених річних витрат доцільно записати у вигляді $Z = E_H K_0 + C$.